

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710201303
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1710201303.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predseda senátu JUDr. Branislav Král a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobcu: H.. P. B., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, H. pri P. proti žalovanému: Q.. B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, O., o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 8C 30/2010-202 zo dňa 14.02.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 8C 30/2010-202 zo dňa 14.02.2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Pezinok v spore o ochranu osobnosti v poradí druhým rozsudkom rozhodol tak, že nepripustil zmenu žaloby zo dňa 05.05.2015 a žalobu zamietol. Zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.02.2010 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť poskytnutia morálnej satisfakcie formou písomného ospravedlnenia znenia: Ja Q.. B. F., bytom S. XX, XXX XX O. som do súdneho spisu v behu Okresného súdu Bratislava II, číslo konania 8C/131/2007 v súdnej veci Prvý slovenský knižničný obchod, a.s. c/a H.. P. B., D.. o určenie neúčinnosti právneho úkonu, založil listinu názvu: Výzva zo dňa 2.10.2009 (ďalej iba výzva), ktorá obsahuje nepravdivý údaj: „tiež mi je ľahostajná osoba D. B. od doby, ako pri spisovaní úverovej zmluvy klamal a cigánil s cieľom získania nedôvodného prospechu, najmä tým, že:
- u VUB, a.s. vydal klamlivé písomné vyhlásenie za seba, za RC, za SKS a za vydavateľstvo Elita spol. s.r.o. o neexistencii žiadnej farchy na pozemkoch určených k zastavaniu,
- u VUB, a.s. zamenil prílohu č. 13 úverovej zmluvy, čím zmenil dojednanie akcionárov o ich odmeňovaní počas výstavby (SK 20 000,- pre každého) a protiprávnou zámenou prílohy č. 13 vytvoril podmienky pre získanie nedôvodných príjmov pre seba (SK 100 000,- mesačne) a dcéry Q. a P. (vôbec nepôsobiace v RC) (2 x SK 50 000.-/ mesačne), atď,“ ktorá má povahu klamstva, je nepravdivá a ide o mnou vymyslené tvrdenie, ktorým som poškodil občiansku česť H.. P. B., D., preto sa H.. P. B., D.. ospravedlňujem. Žiadam Okresný súd Bratislava II, aby na list názvu: Výzva zo dňa 02.10.2009 neprihliadol a ktoré (ospravedlnenie) je povinný doručiť H.. P. B., D.. a Okresnému súdu Bratislava II založením do súdneho spisu vo veci 1.Slovenský knižniční obchod, a.s. CA Ing. Daniel Vilhelm, Csc. o určenie účinnosti zmluvy č. XC/XXX/XXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal o priznanie nemajetkovej ujmy 1000 Eur.

3. Okresný súd Pezinok rozsudkom 8C/30/2010 zo dňa 30.4.2013, kde na strane žalobcu konal s JUDr. S. S. - správcom konkurznej podstaty úpadcu: H.. P. B., D., z dôvodu, že na P. B. bol v priebehu konania 19.8.2010 vyhlásený konkurz pod sp. zn. 3K/42/2010 a za správcu konkurznej podstaty bol určený JUDr. S. S., žalobu zamietol, keď mal za to, že „Výzva“ zo dňa 2.10.2009 podpísaná žalovaným, ktorá má obsahovať nepravdivé tvrdenia bola predložená Okresnému súdu Bratislava II v

rámci súdneho konania vedeného medzi totožnými účastníkmi o určenie neúčinnosti právneho úkonu spisovej značky 8C/131/2007 a tvrdenia žalovaného v listine nemožno označiť za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v konaní pod sp. zn. 6Co 447/2013 preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 1 O.s.p. (zákona účinného v rozhodnom čase) prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba zrušiť. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie tú skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu H.. P. B., D.. konal so správcom konkurznej podstaty ako účastníkom konania. Poukázal na to, že je nepochybné, že právo na ochranu osobnosti je rýdzo osobnostnej povahy a prináleží iba fyzickým osobám.

4. Vzhľadom na tento právny názor odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vec opätovne prejednal, pričom konal ako so stranou sporu priamo s H.. P. B., D..

5. Žalobca na pojednávaní dňa 05.05.2015 doručil súdu písomné podanie na zmenu žalobného návrhu, keď touto zmenou žiadal, aby súd prvej inštancie rozhodol takto: Súd ukladá žalovanému: 1. poskytnúť morálnu satisfakciu formou písomného ospravedlnenia znenia: Ja Q.. B. F., bytom S. XX, XXX XX O. som od roku 2009 do roku 2012 rozširoval v rodinnom prostredí H.. P. B., D., v pracovnom prostredí vydavateľského domu Elita spol., s.r.o. a v prostredí mocenských orgánov Slovenskej republiky nepravdivú informáciu tohto znenia: „tiež mi je ľahostajná osoba D. B. od doby, ako pri spisovaní úverovej zmluvy klamal a cigánil s cieľom získania nedôvodného prospechu, najmä tým, že: - u VÚB, a.s. vydal klamlivé písomné vyhlásenie za seba, za RC, za SKS a za vydavateľstvo Elita spol. s.r.o. o neexistencii žiadnej ľarchy na pozemkoch určených k zastavaniu, - u VÚB, a.s. zamenil prílohu č. 13 úverovej zmluvy, čím zmenil dojednanie akcionárov o ich odmeňovaní počas výstavby (SK 20 000,- pre každého) a protiprávnou zámenou prílohy č. 13 vytvoril podmienky pre získanie nedôvodných príjmov pre seba (SK 100 000,- mesačne) a dcéry Q. a P. (vôbec nepôsobiacie v RC) (2 x SK 50 000,-/ mesačne), ktorá má povahu klamstva, je nepravdivá a ide o mnou vymyslené tvrdenie, ktorým som poškodil občiansku česť H.. P. B., D., preto sa H.. P. B., D.. ospravedlňujem. Q.. B. F. s vlastnoručným podpisom.“ ktoré je povinný doručiť H.. P. B., D., V. XX, XXX XX H. pri P.,

2. poskytnúť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1000 eur, tak že túto sumu zaplatí na poštovú adresu: H.. P. B., D., V. XX, XXX XX H. pri P. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku,

3. uhradiť žalobcovi trovy konania tak, že súdny poplatok a odmenu za právne zastupovanie zaplatí v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku na poštovú adresu: H.. P. B., D., V. XX, XXX XX H. pri P..

6. O tomto návrhu na zmenu žaloby súd prvej inštancie rozhodol na pojednávaní dňa 05.05.2015 tak, že zmenu žaloby uvedenú pod bodom jedna pripustil. V časti nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy žaloba zostala nezmenená.

7. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom zo dňa 14.02.2017 č.k. 8C/30/2010 tak, že žalobu žalobcu zamietol, priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania a nepripustil zmenu žaloby zo dňa 05.05.2015, nakoľko výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

8. Zo stručného obsahu odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný Q.. B. F., V. je štatutárnym zástupcom 1. Slovenského knižničného obchodu, a.s. ako člen predstavenstva a výzvou zo dňa 02.10.2009 ako štatutárny orgán a zároveň fyzická osoba reagoval na tvrdenia na jeho osobu, ktoré uviedol H.. P. B., D.. vo svojich podaniach v súdnom konaní 8C/131/2007. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že odoslaním výzvy zo dňa 02.10.2009 a to jednak samotnému žalobcovi, ale i ku konaniu Okresného súdu Bratislava II 8C/131/2007 nedošlo k zásahu do ochrany cti žalobcu, nakoľko toto podanie nebolo zverejnené. Pokiaľ bolo zaslané priamo žalobcovi, tak takáto korešpondencia nemá povahu zásahu do ochrany osobnosti, nakoľko nie je zverejnená a pokiaľ i došlo k zaslaniu tejto písomnosti Okresnému súdu Bratislava II, tak pokiaľ túto písomnosť napísal žalovaný ako štatutárny zástupca 1. Slovenského knižničného obchodu, a.s., ktorá bola účastníkom súdneho konania, tak takéto vyjadrenie je kryté zákonnou licenciou a doručením okresnému súdu v rámci súdneho konania rovnako nemohlo dôjsť k zásahu do ochrany osobnosti, konkrétne do ochrany cti žalobcu. Doručenie stanoviska do súdneho spisu zo strany účastníka konania je nepochybné výkonom subjektívneho práva ako aj výkonom daného

práva účastníka konania vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú predmetom konania. Preto súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázané, že by došlo k zverejneniu výzvy zo dňa 02.10.2009, ktorá bola doručená k súdnemu konaniu a ktorou žalovaný reagoval na tvrdenia žalobcu, táto bola súčasťou jeho práva na vyjadrenie v súdnom konaní a nebola teda protiprávnou, čo je jedným z predpokladov zásahu do ochrany osobnosti. Na základe vyššie uvedeného preto súd prvej inštancie nevykonal ďalšie návrhy zo strany žalobcu na vypočutie svedkov. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 11, § 13 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko žalovaný mal plný úspech vo veci, keď žaloba voči nemu bola zamietnutá, súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý poukazoval na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd v plnom rozsahu zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tak, že dňa 17.01.2017 na pojednávaní sudca súdu prvej inštancie nepokračoval kontinuálne na predchádzajúce pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 05.05.2015 a ktoré procesnými uzneseniami stanovilo ďalší postup v dokazovaní. Žalobca s pocitom právnej istoty očakával, že na pojednávaní dňa 17.01.2017 dôjde k dokazovaniu podľa intencií súdneho pojednávania dňa 05.05.2015, avšak súd prvej inštancie namiesto toho ukončil dokazovanie bez vykonania dôkazov a ignoroval svoje vlastné procesné uznesenia zo dňa 05.05.2015. Ďalej žalobca v odvolaní namietal, že súdne konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, za ktorú považoval zmätočnosť súdneho konania, ktorá nastala v dôsledku nekontinuálneho postupu súdu prvej inštancie na zmieňovanom pojednávaní dňa 17.01.2017. Súd prvej inštancie v rozsudku podstupujúci podľa § 142 ods. 1 a § 143 ods. 1 CSP nepripustil zmenu žalobného petitu napriek tomu, že samotný súd prvej inštancie dňa 05.05.2015 túto zmenu žalobného petitu na pojednávaní pripustil. Týmto úkonom súd prvej inštancie navodil iné procesné podmienky, než boli doposiaľ platné a to všetko bez náležitého vysvetlenia a zdôvodnenia. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, tým že nevyočul svedkov, ktorí mali dokázať okolnosti šírenia nepravdivých informácií. Taktiež žalobca namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam tým, že svojvôľou ignoroval svoje vlastné uznesenie o pristúpení zmeny žalobného petitu a jeho zotrvaní na pôvodnom žalobnom petite si zúžil na minimum priestor na dokazovanie, zhromaždil minimálne množstvo dôkazov prakticky iba žalobu a stanovisko žalovaného, čo viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa žalobcu žalovaný prekročil hranice zákona pretože šíril na verejnosti (bankové domy, notárske úrady, verejné priestranstvá, vlastné pracovné priestory,...) nepravdivé informácie schopné zásahu do osobnostných práv žalobcu, avšak súd prvej inštancie podľa žalobcu otázky verejného aspektu nezisťoval. Žalobca sa taktiež odvoláva proti výroku súdu prvej inštancie o trovách konania, s ktorým nesúhlasí.

11. K odvolaniu žalobcu a vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že svojím podaním - vyjadrením k súdnemu konaniu vedenému pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 8C/131/2007, využil svoje právo na ochranu svojej osobnosti proti neoprávnenému zásahu do svojho práva na ochranu svojej osobnosti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Podanie žalovaného, ktoré je predmetom konania bolo v súlade s O.s.p., ktoré zaručovalo účastníkom konania právo vyjadriť sa ku všetkým skutkovým tvrdeniam v konaní. Žalovaný listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu preukázal, že žalobca podpísal vyhlásenia v úverovej zmluve s VÚB a.s., o financovaní výstavby polyfunkčného a garážového domu uzatvorenej 07.12.2005, ktorými deklaroval, že na pozemkoch určených na výstavbu neviaznu žiadne práva tretích osôb. Po zistení VÚB a.s., že na pozemkoch je skôr zriadené záložné právo v prospech žalobcu, VÚB a.s. toto zistenie kvalifikovala ako porušenie zmluvných záväzkov a zastavila financovanie výstavby, čo spôsobilo ohromné ťažkosti investora pri plnení zmluvných záväzkov. Za opísaného skutkového stavu, ktorý vznikol žalobcom podpísaním vyhlásení o neexistencii práv tretích osôb k pozemkom, vyjadrenie žalovaného pre Okresný súd Bratislava II do konania 8C/131/2007 nemohlo poškodiť občiansku česť žalobcu a spôsobiť mu nemateriálnu ujmu. Žalobca tvrdí, že sa v dôsledku vyjadrení žalovaného v predmetnom konaní dostal na čiernu listinu VÚB a.s., čo však žalobca nijako nepreukázal. Taktiež žalobca tvrdí, že predmetným vyjadrením v danom konaní bola poškodená jeho vážnosť v rodine, zamestnaní a pracovnom a spoločenskom prostredí. Žalobca nepoukázal, že

by žalovaný toto podanie doručil osobám navrhovaným žalobcom na vypočutie ako svedkov. Návrh žalobcu na výsluch svedkov má šikanózný charakter voči žalovanému a nemôže vyvrátiť pravdivosť tvrdení žalovaného o klamaní žalobcu pri uzatváraní zmlúv. Podľa § 185 CSP súd nie je viazaný návrhmi na vykonanie dôkazov, ale sám rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku podrobne odôvodnil, prečo nevykonal dokazovanie žalobcom navrhnutými svedkami. Na základe vyššie uvedeného preto žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu bolo doručené žalobcovi s možnosťou opätovného vyjadrenia sa, ktorú žalobca nevyužil.

13. Krajský súd, ako odvolací súd, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní strán doručených súdu aj v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd dospel k názoru, že konaním súdu prvej inštancie prišlo k závažnému porušeniu práva strany sporu na spravodlivý súdny proces a preto je potrebné, aby odvolací súd už za účinnosti Civilného sporového poriadku v záujme zachovania práva na možnosť opätovného prejednania veci odvolacím súdom v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil tento rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konané a nové rozhodnutie (§ 391 CSP).

15. K predmetnému záveru dospel odvolací súd na základe skutočností namietanej aj žalobcom v jeho odvolaní, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 05.05.2015 vydal uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu na zmenu petitu zo dňa 05.05.2015, avšak vo svojom rozsudku č. k. 8C/30/2010-202 zo dňa 14.02.2017 rozhodol tak, že nepripustil zmenu žaloby zo dňa 05.05.2015.

16. Podľa § 237 ods. 1 CSP súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlási; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal.

17. Viazanosť súdu rozhodnutím znamená jeho vnútornú záväznosť, t.j. viazanosť rozhodnutím v konkrétnej veci, a nie v iných prípadoch. Pokiaľ sa uznesenie vyhlasuje, je ním súd viazaný okamihom vyhlásenia, t.j. po vyhlásení ho v zásade nemôže zmeniť alebo zrušiť a je povinný postupovať na jeho základe. Táto záväznosť rozhodnutia pre súd reflektuje na požiadavku právnej istoty, ktorá je obsahom práva na spravodlivý súdny proces, ktoré znamená, že pokiaľ súd uznesenie vyhlásil, a za predpokladu, že je povinný ho písomne vyhotoviť, nebude vyhlásený obsah uznesenia a jeho písomné vyhotovenie odlišné, alebo ak sa písomne nevyhotovuje tak, že sa súd nebude správať v rozpore s vyhláseným uznesením.

18. Návrh na zmenu žaloby je prejavom dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane (žalobcovi), aby modifikovala svoj žalobný návrh. Zmenu žaloby sa rozširuje uplatnené právo, alebo sa uplatňuje iné právo, alebo sa podstatne menia alebo dopĺňajú rozhodujúce skutočnosti tvrdené v podanej žalobe.

19. Žalobca ako pán sporu (dominus litis) žalobným petitom (návrhom) určuje medze, v rámci ktorých súd má poskytnúť ochranu jeho právam a právom chráneným záujmom. V prípade uznesenia súdu, ktorým súd rozhoduje o návrhu na zmenu žaloby, ide o uznesenie, ktoré svojou procesnou povahou zásadne určuje rozsah a obsah rozhodnutia súdu aj z hľadiska jeho posúdenia podľa hmotného práva. Zmena žaloby má teda význam z pohľadu jej hmotnoprávných účinkov (napr. plynutie premlčacích dôb), ktoré nastanú až od uplatnenia zmeneného návrhu na súde, avšak len za predpokladu, že súd návrh na zmenu žaloby pripustí. V súdnom konaní je akcentovaná jednoznačnosť

žaloby (žalobného návrhu), ktorá má zásadný význam pre určenie predmetu konania. Súd totiž musí presne vedieť o čom má konať a rozhodnúť, nakoľko je v sporovom konaní žalobným návrhom (až na niektoré výnimky) viazaný. Návrh na zmenu žaloby je dispozičný procesný úkon, ktorý patrí výlučne strane sporu. Povinnosťou súdu je potom posúdiť tento procesný návrh z hľadiska jeho obsahu a v prípade, že ide skutočne o zmenu žaloby rozhodnúť o jej pripustení, resp. nepripustení. Rozhodnutie súdu o tomto návrhu pritom musí vždy zabezpečiť, aby v každom okamihu konania strany sporu vedeli, čo je žalobným návrhom (petitom) a teda predmetom konania a rozhodovania súdu. Je preto vylúčené, aby súd prvej inštancie jedným uznesením zmenu návrhu pripustil a vymedzil tak predmet konania a rozhodovania v spore a ďalším uznesením ten istý návrh zmeny žaloby nepripustil. Navyše rozhodnutie o nepripustení zmeny žalobného návrhu (predtým na pojednávaní za prítomnosti strán sporu pripustenej), rozhodol súd prvej inštancie až v rozsudku, ktorým rozhodol meritórne o žalobe, pričom túto skutočnosť sa strany sporu dozvedeli až doručením samotného rozsudku. Podľa § 142 ods. 1 a 2 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania. Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk. Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval v jeho intenciách, rozhodnutie o nepripustení zmeny žalobného petitu na pojednávaní za prítomnosti strán sporu nevyhlásil. Inými slovami, stranám sporu v čase vyhlásenia meritórneho rozhodnutia súdu nebolo známe, že súd predtým pripustenú zmenu žaloby nepripustil. Preto je dôvodný záver, že v čase vyhlásenia meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo platné uznesenie, ktorým súd zmenu žalobného návrhu pripustil a ktorým bol viazaný, pričom však z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd rozhodol o pôvodnom žalobnom návrhu žalobcu.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 05.05.2015 vyhlásil uznesenie o pripustení zmeny žaloby, ktoré sa momentom jeho vyhlásenia stalo pre neho záväzné a neskôr vo svojom rozsudku súd prvej inštancie rozhodol tak, že zmenu žaloby zo dňa 05.05.2015 nepripustil, dopustil sa pochybenia, ktoré zasahuje do práva strany sporu na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd dospel k záveru, že procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k takej intenzite porušenia práva na spravodlivý súdny proces, ktorú nie je možné odstrániť odvolacím súdom, nakoľko predmetom rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo rozhodnutie o pripustení žalobného návrhu a teda o predmete konania, ktoré rozhodnutie malo byť predmetom odvolacieho prieskumu. Odvolací súd uvádza, že žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP). Cieľom a úlohou odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie o predmete konania tak, ako bol vymedzený a stranám sporu známy v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Preto odvolaciemu súdu neostalo iné, ako napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie opätovne zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Žalobca v odvolaní namietal aj to, že na rovnakom pojednávaní dňa 05.05.2015 súd prvej inštancie uznesením odročil pojednávanie za účelom ďalšieho dokazovania, na ktorom mali byť vypočutí svedkovia navrhnutí žalobcom, avšak na pojednávaní dňa 17.01.2017 uznesením ukončil dokazovanie bez vykonania daných dôkazov, čím podľa žalobcu prišlo taktiež k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

22. Odvolací súd k tomu uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené dôvody pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, nie je pre rozhodnutie odvolacieho súdu potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami uvedenými v odvolaní žalobcu. Avšak pre úplnosť odvolací súd uvádza, že uznesenie o odročení pojednávania je druhom uznesenia, ktorým sa upravuje vedenie konania. Týmito uzneseniami v zmysle § 237 ods. 2 CSP nie je súd viazaný. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 101/2010, v zmysle ktorého uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, zostávajú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Taktiež odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani

právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS 97/1997).

23. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

24. V ďalšom konaní súd prvej inštancie napraví svoje procesné pochybenia, vykoná dokazovanie v dostatočnom rozsahu, zhodnotí zistený skutkový stav veci a na základe právneho posúdenia veci znovu rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami, s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP a tiež aby bolo aj preskúmateľné v prípadnom odvolacom konaní.

25. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).